

Streda 30. decembra 2015

Text: Job 42, 1 – 6

¹Vtedy Jób odvetil Hospodinovi: ²Uznávam, že Ty všetko môžeš, a nijaký Tvoj zámer nemožno prekaziť. ³Kto to bez vedomosti zastiera radu? Hovoril som o tom, čomu som nerozumel, o veciach, ktoré mi boli príliš divné a neznáme. ⁴Vypočuj ma, prosím! Budem hovoriť, budem sa pýtať, a Ty ma pouč! ⁵Len z chýru som počul o Tebe; ale teraz Ťa moje oko videlo. ⁶Preto odvolávam a kajám sa v prachu a popole.

Piesne: ES č. 235, 506

Zamyslenie nad Božím slovom:

Prečo sa to stalo práve mne? Prečo práve ja takto trpím? Prečo mi Boh nepomôže? – to sú otázky, ktoré si kladieme, keď nás postihne niečo zlé. Niekedy sme svedkami veľkej nespravodlivosti či utrpenia iných ľudí. Aj vtedy sa pýtame: Ako to môže Pán Boh dopustiť? Prečo nezasiahne? Sme uväznení v časopriestore a nie sme schopní vidieť, čo bude zajtra. Nepoznáme ani odpovede na všetky „prečo“. A tak buď sa na Pána Boha hneváme, alebo Mu dôverujeme. No správne je, aby sme Mu vždy dôverovali. Môžeme sa spoľahnúť na Božiu múdrosť a lásku aj napriek nezodpovedaným otázkam. Teraz žijeme vierou, no raz budeme vidieť všetky skutočnosti. Potom pochopíme, prečo Pán Boh dopustil to či ono. Prečítaný úryvok z Knihy Jóbovej hovorí o úprimnom pokání hlavného hrdinu. Jeho priatelia ho mnohokrát vyzývali, aby vyznal svoj hriech a prosil o odpustenie. Jób to napokon urobil. Avšak nečiní také pokánie, k akému ho volali jeho priatelia. Neprosí o odpustenie za skrytý hriech. Prosí o odpustenie za to, že pri svojom utrpení spochybňoval Božiu veľkosť a spravodlivosť. Teraz však uznáva, že Boh má veľkú moc a je dokonale spravodlivý. Aj my máme nahradiť svoje pochybnosti dôverou. Aj keď nás postihlo niečo ťažké a nemáme odpoveď, prečo sa to stalo, môžeme vedieť, že dobrý Pán Boh má s nami len dobré plány. Jób vo svojom pokání hovorí, že jeho oko až teraz videlo Boha. Neznamená to, že videl Boha svojím telesným zrakom. Ide o obraznú reč. Chce tým povedať, že nadobudol nové, jasnejšie vnímanie Božej skutočnosti. Jób mal dosiaľ o Bohu len matnú predstavu. Teraz však cez svoje utrpenie pochopil všeličo o Božej veľkosti, múdrosti a spravodlivosti. Nemá odpovede na všetky otázky ohľadom toho, čo sa mu stalo. No porozumel, že Boh nemusí človeku skladať účty. Pochopil, že Boh vo svojej múdrosti a láske ho neopúšťa. Boh dáva netušený zmysel aj utrpeniu, ktorým niekedy musíme prejsť. Napokon Jób si osvojuje jeden skutočne pekný postoj: chce sa Pána Boha pýtať, chce sa nechať poučiť a chce Mu dôverovať. Robme tak aj my v radostných i ťažkých chvíľach života. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujem Ti za všetko, čím si ma až doteraz obdaril. Zvlášť Ti ďakujem za príbuzných, priateľov a za všetkých dobrých ľudí, ktorých som mohol stretnúť. Ty si bol mojím Tešiteľom v ťažkých chvíľach príkoria, osamelosti, choroby či bolesti. Na sklonku tohto roka otváram Ti svoje srdce. Odpusť každú moju vinu. Pane Ježiši Kriste, chcem sa od Teba učiť ceste života. Duchu Svätý, buď mojím Pomocníkom a Radcom. Nerozumiem všetkému, ale chcem Ti dôverovať. Amen.

Mgr. Róbert Mišových, zborový farár v CZ ECAV Pezinok-Grinava (BAS)